

KUmentar: KU i højhastighedssamfundet

Bragt i Universitetsavisen 8/3 2013

Af Rektor Ralf Hemmingsen og Prorektor Thomas Bjørnholm. Bragt i Universitetsavisen 8/3 2013

Den tyske sociolog Hartmut Rosa har skrevet en kritisk teori om accelerationen i samfundet. »Højhastighedssamfundet« bevæger sig ikke i retning af klart definerede mål. Hastigheden ophøjes til en selvstændig kvalitet. Selv ferien er forhastet med et tætpakket program. Denne acceleration af »livstempo« er ifølge Rosa fremmedgørende: Vi har ikke tid til at læse en tyk bog, lægger den på natbordet og køber i stedet en ny bog.

Man kan læse SU-debatten ind i denne sociologiske teori, selvom de studerendes virkelighed – heldigvis – som oftest er mere livsbekræftende end Hartmut Rosas modløse samfundsvision. Regeringen har i hvert fald argumenteret for, at dens reform vil forkorte studietiden. Som rektorat er vores ansvar først og fremmest uddannelseskvaliteten, og den vil fortsat have højeste prioritet. SU er et fordelingspolitisk spørgsmål - også mellem generationerne – som må afgøres politisk på Christiansborg.

Generelt er vi åbne over for tiltag, der tilskynder de studerende til at komme hurtigere igennem. Vel at mærke uden at man kompromitterer kvaliteten. Vi forstår således ikke, at regeringen vil straffe universiteterne økonomisk, hvis de studerende er forsinkede. Det er penge direkte fra uddannelserne. Samtidig er der tale om dobbeltstyring, eller at gå fra gulerod til pisk, for indtil nu har universitetet fået bonus for studerende på normeret tid.

De studerende er blevet hurtigere

Dernæst er der god grund til at nuancere billedet af KU som en »forsinkelseskultur«. For KU's studerende er blevet hurtigere. Fra 2009 til 2012 har flere fået deres bachelor på maksimalt fire år. Og frafaldet på første år er næsten halveret fra 2008 til 2012, så KU nu har landets mindste. Vores kandidater bliver stadig yngre, mens optaget omtrent slår rekord hvert år.

KU drejer på en række håndtag for at sikre både kvalitet og fremdrift i uddannelserne. Med tre års budgetsikkerhed har regeringen gjort det forsvarligt, at vi nu ansætter flere forskere til at undervise. Vi skal blive endnu bedre til at få forskningen ind i uddannelserne. Og vi skal forfølge nye, didaktiske metoder. Men vi skal også skabe en mere klar struktur de få steder, hvor det har knebet. Fra 2014 skal alle bachelorstuderende have mindst 12 timers undervisning om ugen. Desuden er vi i gang med at udvikle ugeplaner, som skal hjælpe de studerende med at tilrettelægge deres studier.

Siden 2007 har vi investeret målrettet i studiemiljøet. Og i år har bestyrelsen afsat yderligere fem millioner kroner. Det fysiske studie- og arbejdsmiljø vil også få et løft i de store investeringer i bygninger og laboratorier, som lige nu mest kan mærkes som byggerod, støv og larm. Studievejledningen er også blevet skærpet. Lige fra RUS-turene, som integrerede, faglige introduktioner til studiet, til krav om studieaktivitet og tilbud om vejledning, hvis man er blevet forsinket.

KU's dannelseskultur

På KU arbejder vi også på at blive endnu bedre til at åbne de såkaldte »mobilitetsvinduer«. De gør det muligt at tage fag på tværs af KU, tage praksisorienterede forløb og tage til udlandet. Men vi skal også se, om disse vigtige erfaringer forlænger studiet mere end nødvendigt. Sagsbehandlingen for merit kan være lang. Og nogle studerende dropper helt at søge om merit efter et udlandsophold, måske fordi udenlandske karakterer kun bliver overført som »bestået«. Så hvis regeringen vil indføre krav om at de studerende skal søge om merit efter udlandsophold, er det klogt at kombinere det med en »statsautoriseret« oversættelse af udenlandske karakterer.

Men der er også nogle »strukturelle faktorer«, som selv den bedste uddannelse ikke kan kompensere for. Ledigheden for nyuddannede er på himmelflugt. Derfor vælger nogle studerende at »sidde« på deres speciale og vente på bedre tider. Her i hovedstaden er der mange spændende studiejobs, som også kan forlænge studiet. Desuden appellerer KU til en mangfoldighed af studerende. For eksempel er cirka ti procent af de cirka 11.000 studerende på Humaniora over 40 år og har måske ikke travlt med at blive færdige. Er det godt eller skidt? Det er ikke ligetil at svare på, men det er i hvert fald helt glemt, når sagen drøftes politisk.

I denne komplekse debat om studietid har vi dog ikke tænkt os at løbe fra en studiekultur, som både er værdiskabende, kulturskabende og målrettet: En skæv uddannelse med en faglig krølle, dannelsesrejsen i de formative år, udlandsopholdet som kan vække sproget og kulturforståelsen. Det er ikke en forsinkelseskultur, men en dannelseskultur. Og den sætter vores aftagere også pris på.

Kilde: Lektor Rasmus Willig: "Tilværelsen speedes hele tiden op – men vi kan eller vil ikke stå af", Politiken, 26. april 2012